

so ton najlěpschi a najwoschi Kumscht moze. Pšchetoz to je ton Kumscht, kotryž Mebeš delje pšichol je, a nam ktemu pluzi, so my tež wot Semje horje do Mebeš pšindž, a tam wjecznje žiwi bycz mozemy. Kajž Krystus sam praji: Jana 17. To je to wjeczne Žiwenje, so bych u woni tebe, Wotze, so ty sam prawy Boh by, a kotrehož by poplat, Jesom Krysta, posnali. To je ta Wuczba, kotraž je ta najwoscha a najlěpscha, a kotraž nam pokaze, kak my jeho a jeho Samt wuziwacz mozemy, jeli so zemj prawy Kšeszesijenjo bycz.

1. Najpredy zemj my wot teje Historije sapocjeć. Matthej sam praji, sčto je jeho Gzinenje a Wjez byla, menujzy, so je pšchi Žli šedzil, a šwojeho Žla a Žiwnošje la-
dał, a neje ani na Krystuša ani na Mebeša nidy sponnit. My tež wjemj, sčto je to Žlonistwo bylo. Menujzy czi najmoznišchi a najbole bohaczi Kupzy stupichu romadu a to Muzpšindzenje jeneho Kraja, Mjesta aby Wšy sa wjeste Penesjy wotnajimachu Romškim; a czenichu potom to Žlo tak wo-
šoko, hacž jeno možachu. Tudy moze šebi kojždy na Porstach wotrachnowacz, so je jich žyla Staroš byla: Penesjy tym Židam na Žli wotdžecz, a lichowacz, tak wele hacž by možno bylo.

Tehodla je pola Židow Pšichlowo bylo, dyž su žyli Gzloweka menowacz, kotryž je šjawny Mješnik, a kotryž wo Boha a wo Gzlowekow rodzil neje, so su jeho Žlonika menowali; kajž my na tym Pšarišejskim widžicz mozemy, Luf. 18., jako šo won šwojeje Fromnošje kwalesche, drubich Ludži pak tamajche a jich Mubežnikow, Nepravych a Mandželstwa Lumarjow šwarešche; da teho Žlonika tež sabycz nemožesche, ale won wobšforzi jeho tež jako tajkeho šleho Mješnika, kotremuž šo wjeszje Neprawda

necžini, dyž won jeho sa tajkeho dzerži. Hacž won runje šprawnišchi pšched Bohom bješche, dyžli won sam.

A tež my sami bychmy tak wot Mattheja šudžili, dy bychmy jeho šudžicz dyrbeli. Tehodla je to krašna Wjez, so nasch luby Knes Jesus teho Gzloweka jako šjawneho Mješnika šedžo newostaji, ale wola jeho kšebi niz jeno, so by jemu ščitke Mješchi wodał, ale jeho tež kwulkemu Žapostolej sežinil, kotryž potom drubim Ludžom tež ktemu pomhacz dyrbi, so bych u Wodaczu Mješow a kwjecznemu Žiwenju pšichšli.

To je da ton prjeni Troscht, kotrehož šo schi-
zy šrudni Mješnizy mozowacz moža: so jich Krystus nochze šacžišnycz, ale rad Ma-
dži horjewšacz, jeli so po Snamenju Mattheja cžinja (kajž potom šlyšhecž budzemj) šo Mješow wostaja a sa Knesom Jesušom du. Ton Troscht je pak tehodla cžim wetšchi, so Krystus Matthejej niz jeno tu Radu teho Wodacza tych Mješow wopokaze, ale jeho tež sa Žapostola postaji, hacž bješche runje wulki Mješnik byl. Niz so by tajkeho wulkeho Šamta dla hordy byl, ale by šo cžim šwjernišchi we Pšjedowanju teho Knesa Krystuša wopokasał.

Pšchetoz poj a ladaj šwjeru: Kajžy su nascheho lubeho Knesa Krystuša najblišchi Šlužomnizy, a najwošebnišchi Radžiczeljo we jeho Kraleštwi? Mješy woni schižy romadžje hubeni Mješnizy, kotšž šwojeje Prawdošje aby dobrych Škutfow dla dyrbeli we Lobini teje Šelje šedžicz? Tehodla hacž šmoj moj, ty a ja, wobaj šhudaj Mješnikaj, da šo tola nemožetaj ani Pjetr ani Pawol lěpscheho kwalicž, ani naju šazpjecž. Šohodla? Wonaj dyrbitaj tež pšeknje pomyšlicž, so neštaj štajnje bohobojasnaj by-
tał, a štaj wprednišchim Gžaju tež Bohu šlužitał, so by šo lěwe hodžilo.